

grafen ikke blot burde indrømme en Ret, men tillige foreskrive en Pligt til at gaa frem paa den der angivne Maade.

§ 26.

I Overensstemmelse med de fleste nyere Aktielove, saaledes bl. a. den svenske Lovs § 22 og den tyske Handelslovs § 278, er det her fordret, at den til Registret anmeldte Aktiekapital skal være fuldt indbetalt, forinden en Forhøjelse af Aktiekapitalen ved Udstedelse af nye Aktier kan finde Sted. Det norske Udkasts § 26 nøjes derimod i denne Henseende med at fordre, at Halvdelen af den registrerede Kapital skal være indbetalt. En Undtagelse i saa Henseende gør nærværende Paragraf kun for Forsikringsselskabers Vedkommende, og selv derved har en enkelt af os haft Betænkelighed.

Den væsentligste Grund til at opstille den her fastslaaede Fordring med Hensyn til Indbetaling paa den ældre Aktiekapital, forinden den forhøjes ved ny Emission, er for os alle — foruden hvad flere af os ovenfor ved § 23 have anført — den, at man alene derigennem til en vis Grad kan sætte Bom for en Form for Aktievind, som er særlig ondartet, og som under den bestaaende lovløse Tilstand sikkert hos os som andet Steds er, gaaet en Del i Svang. Naar et Selskabs Aktier staa i en høj Kurs, ligger den Fristelse nær at beslutte Emission af nye Aktier, som de ældre Aktieejere ved Generalforsamlingsbeslutning aabne sig selv Adgang til at overtage til en lavere Kurs (ned indtil Pari) for derefter at afhænde dem med Fordel. Denne Vej kan ogsaa benyttes i Tilfælde, hvor Selskabet slet ikke har Brug for den forøgede Kapital, og hvor der altsaa ikke kan paaregnes et Udbytte for Fremtiden, som svarer til den Kurs, hvortil de nye Aktier kunne faas afhændede. Det er klart, at denne Svindel hemmes desto mere, jo mere man kræver

indbetalt paa de ældre Aktier, forinden man tillader Emission af nye. Det overses herved ikke, at det kan være forbundet med Ulemper for et Selskab, der kun følger hæderlige Formaal, at være afskaaret fra at skaffe sig Kontanter gennem ny Emission paa Tidspunkter, paa hvilke der ikke med kort Varsel kan kræves Indbetaling paa de ældre Aktier. Men, naar man — som Udkastet — ikke fjerner Muligheden for at kunne give Grundfondsforskrivelser til Sikkerhed for Gæld, ville de fornødne Penge regelmæssig kunne skaffes til Veje gennem Laan paa de nævnte Forskrivelser (— bortset da fra de meget sjældne Tilfælde, i hvilke et Selskab, uden at det har kunnet forudses, faar en øjeblikkelig gunstig Lejlighed til en meget betydelig Udvidelse, som ikke kan udnyttes ved Belaaning af de paa et forholdsvis langt ringere samlet Beløb lydende Grundfondsforskrivelser —). Af Hensyn til Grovheden af de Misbrug, som den ovenfor omhandlede Fremgangsmaade aabner Adgang til, har man dog, som anført, ment ikke at turde nøjes med at indtage det af det norske Udkast foreslaaede Mellempunkt, men har i Lighed med den svenske og den tyske Lov fordret fuld Indbetaling af de ældre Aktier. En Undtagelse er dog, i Lighed med den tyske Lovs § 278, gjort for det Tilfælde, at der paa enkelte Aktier efter Indkaldelse af Indskud ikke er sket fuld Indbetaling, naar det manglende kun er ubetydeligt i Forhold til den samlede Aktiekapital. Denne Undtagelse, hvis Anvendelighed i de enkelte Tilfælde beror paa Registreringsmyndighedens Skøn om Betydeligheden af det manglende Beløb, er ganske ufarlig og kan ofte være til stor Lettelse for Selskabet, der ellers maatte vente med Forhøjelse af Aktiekapitalen, indtil alle Restancer vare fuldt inddrevne.

Forbudet mod Forhøjelse af Aktiekapitalen ved ny Emission, forinden Selskabet er registreret, er nødvendigt for at hindre Omgaelse af Reglerne for Sel-